

תת"ע (עכו) 10008-11-24 - עלי קאסם נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 10008-11-24 - עלי קאסם נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 10008-11-24

עלי קאסם

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[06.04.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ";).

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 3.3.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 30.3.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. ההזמנה לדין וכתב האישום נמסרו לידי המבקש במעמד ביצוע העבירה. על גבי ההזמנה לדין צוין מפורשות מועד הדיון, שעת הדיון והמבקש חתום על גבי הזמנה זו. הווה אומר לא יכול להיות חולק על כך כי המבקש ידע על מועד הדיון.

טענת המבקש בדבר קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון דינה להידחות; המבקש אמנם טען כי העביר את הייצוג לעו"ד פדאא עבד אלגני מכפר נחף על מנת שזה יתייצב לדיון וידחה את הדיון בשמו, אולם לאחר מתן החלטה המורה על העברת הבקשה לעו"ד פידאא עבד אלגני לקבלת תגובתו, הפלא הפלא, נמסרה הודעה לפיה כלל לא קיים עו"ד בכפר נחף העונה לשם פידאא עבדאלגני, אם כי עסקין באדם פרטי, עימו שוחח המבקש טלפונית דרך חבר. עיינו רואות כי המדובר בהטעיה אקטיבית של בית המשפט וטוב היה עושה המבקש אילו היה נמנע מזאת. לא נהיר הכיצד המבקש חותם על תצהיר לפיו העביר את הייצוג לעו"ד על מנת שזה יתייצב מטעמו בבית המשפט, אולם מאוחר יותר מודיע כי עסקין באדם פרטי, האם אין המבקש יודע כי הוא כלל לא חתם על יפוי כח המסמך את אותו עורך דין לכאורה להופיע מטעמו? האם לא הסדיר המבקש את הייצוג עובר למועד הדיון? האם לא שוחח עם אותו אדם אודות שכר טרחתו? האם אותו פידאא עבדאלגני הנחזה להיות עורך דין מתנדב לייצג נאשמים בבית משפט? הרבה מאד סימני שאלה סביב גרסתו של המבקש, ותשובה אחת קיימת: המבקש אינו דובר אמת וכל מטרתו הינה התחמקות מהליכי שפיטה וניסיון נואש לבטל את פסק הדין אשר ניתן בהעדרו. לחיזוק מסקנה זו אפנה לאישור המחלה אשר צורף לבקשה, בעוד שהדיון התקיים ביום 03.03.2025, אישור המחלה הונפק רטרואקטיבית ביום 27.03.2025 ולא יכול להיות ספק כי כל תכליתו של אישור זה הינו לשרת את בקשת המבקש לבטל את פסק הדין אשר ניתן בהעדרו; למעלה מן הצורך אציין כי אישור המחלה אינו תקף עבור מוסדות משפטי (לענין חוסר היכולת לייחס משקל לאישור מחלה רטרואקטיבי ראה עפ"ת 67199-08-21 ברק וקנין נ' מדינת ישראל). בנוסבות, המבקש זומן כדין ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה להתייצב לדיון.

באשר לטענה בדבר עיוות דין, הרי שגם טענה זו דינה להידחות. המבקש מלא טענות כרימון: המבקש טען תחילה כי השוטר נסע לפניו ולפיכך לא יכל להבחין בו משתמש בפלאפון, דובר ביום חורפי דבר המקשה להבחין בעבירה, השוטר לא שמר על קשר עין. עיון בנסיבות ביצוע העבירה כפי שתועדו, מצביע על כך שהחלון של המבקש היה פתוח, השוטר נסע במקביל אליו, מה גם שאין מניעה להבחין בביצוע העבירה דרך מראות הניידת, גם אם רכבו של השוטר אכן נסע לפני המבקש. יתרה מזאת, בהתאם לנסיבות תיאור העבירה, השוטר המשיך ודלק אחרי רכבו של המבקש מיד עם פנייתו ימינה. באשר לטענת המבקש כי השוטר נסע בניידת סמויה הרי שהשוטר ציין ברחל ביתך הקטנה כי הוא הפעיל "כחולים" טרם כרז למבקש לעצור את רכבו. הווה אומר עסקין בדו"ח מפורט, מה גם בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט אמור לבחון את כל המסכת הראייתית אשר הונחה בפניו, בעניין זה אפנה לעפ"ת 26770-11-23 ג'ומעה נ' מ"י, שם נקבע כי:

"בית המשפט בשלב זה, אינו נדרש לפתוח את מסכת הראיות, שכן מדובר בבחינה שנעשית לאחר מתן גזר הדין, וכאשר למערער כבר ניתן יומו בבית המשפט, אך הוא בחר (לטענתו בשל בלבול ביומן) שלא לנצל את יומו". אם כך, המבקש לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). בשום לב לנימוקים אשר הביאו לדחיית הבקשה, אני מורה על חיוב המבקש בהוצאות משפט על סך ₪ 750 אשר ישולמו לטובת אוצר המדינה תוך 30 יום מהיום. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"ה, 06 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.